

“Lluís Llach també feia música pop”

MANU GUIX

Tot i que ha estat la seva implicació a Operación Triunfo com a professor de la televisiva acadèmia allò que li ha donat la popularitat, Manu Guix (Barcelona, 1979) és un dels joves músics més polifacètics del panorama actual, mereixedor de nombrosos premis que avalen el seu talent i la seva professionalitat. Ara, Guix ha sorprès tothom amb Onze Llachs, el seu quart treball musical i el primer que fa íntegrament en català, una proposta "més natural, més moderna, més apropada a la música de consum d'avui en dia" de versions pop rock de grans temes del de Verges.

Text: Marc Alemany

Fotos: Iván Giménez

Véns d'una família amb una clara tradició per la medicina. D'on neix el teu interès per la música?

Sempre he estat l'ovella negra de la família. El meu pare, mare, oncles i avis han estat metges, però als Guix els ha apassionat sempre la música. El meu avi, que era cirurgià, tocava l'orgue i l'acordió d'oïda. Aquell va ser l'orgue que em captivar.

Actor, compositor, cantant, instrumentista, director musical.... Ets un artista polifacètic.

Sóc realista i veig que el món de la música és molt complicat si aspirem a viure de la venda de discos i de concerts. Per això m'he proposat abraçar tot allò que la música m'ofereixi: des de compondre i enregistrar els meus discos, a fer concerts, treballar a la ràdio i a la televisió, compondre musicals. També m'agradaria fer bandes sonores de pel·lícules.

Onze Llachs és un homenatge particular al de Verges?

No, en absolut. Un homenatge ara aprofitant la seva retirada seria del tot oportunista i aquesta no és la meua intenció. La seva retirada me l'he trobat per casualitat i els homenatges ja li vindran. Em fa molta ràbia que s'hagi retirat perquè impedeix que pugui venir a cantar amb mi alguna vegada.

Per què Lluís Llach?

Quan vaig decidir fer una carrera discogràfica i dedicar-me professionalment al món de la composició de cançons, vaig veure com una assignatura pendent aprofundir en l'obra del Lluís Llach, sens dubte, un dels grans compositors de la història d'aquest país, juntament amb Joan Manel Serrat. Per a mi, són els dos grans catalans des d'un punt de vista de composició. A Serrat, se li ha donat molt de bombo, ha estat molt escoltat i tremendament versionat, mentre que Lluís Llach, no tant.

Hi tenen a veure les opcions lingüístiques de cadascun d'ells?

N'estic segur. El fet que Llach s'hagi limitat exclusivament a cantar en català fa que el seu mercat sigui extremadament petit. Per això, la seva figura no ha transcendit tant com la de Serrat.

De Llach, s'havien fet força versions puntuals però tu has estat el primer en atrevir-te amb tot un disc d'onze cançons seves...

Abans de posar-me a fer aquest disc, vaig escoltar totes les seves cançons i Lluís Llach dóna per fer un, i dos, i tres, i quatre discos de versions per la seva enorme quantitat de feina feta. Inicialment, la seva manera de cantar i d'executar la música dalt l'escenari a mi em distanciava i no em resultava atractiva, però després d'aprofundir en la seva discografia me'n vaig fer fan.

Que tenen en comú les cançons originàries de Llach amb el pop de les teves versions?

Lluís Llach també feia música pop a l'inici: música lleugera amb una lletra molt interessant i reivindicació i identificació catalana, però pop al capdavant. Va ser més endavant que va passar a fer una música més conceptual i eclèctica. Les primeres cançons de Llach són pop, per molt que això faci ràbia a molts que no el volen fer baixar del pedestal de cantautor.

Per què ho dius?

Ho dic perquè considero que la figura del cantautor està mal interpretada. La idea del cantautor intimista que canta sol amb una guitarra cançons amb rerefons reivindicatiu necessàriament és

falsa. La figura del cantautor s'associa al moviment dels Setze Jutges, i no és això. Un cantautor és una persona que canta la seva música. L'Elton John és un cantautor i ningú no ho diria.

Tu et consideres un cantautor?

No en aquest sentit del terme. És una paraula amb connotació una mica negativa, com la d'artista, que té connotacions de "peineta". Jo sóc un músic i canto, i ja està.

Hi ha el perill que la producció musical dels cantautors catalans caigui en l'oblit per les noves generacions?

I tant. El cas de Lluís Llach és claríssim. Si avui preguntes a la sortida d'una escola qui és Lluís Llach, només et respondran que és aquell que surt al "Polònia", però no et diran res més, ni sabran cantar tan sols una cançó. Això a mi em sembla un drama, i especialment amb una figura com ell que té cançons que són tresors.

I Onze Lllachs és la teva manera de contribuir a evitar aquest drama?

He fet la feina perquè l'he trobada interessant i per gaudir. Si a part de passa-m'ho bé contribueixo a apropar Lluís Llach a la gent jove que d'entrada no li resulta atractiu, doncs fantàstic.

Renovar-se o morir...

No pot ser que la música de Lluís Llach mori amb la generació que el va viure durant la transició. Una versió més natural, més moderna, més apropada a la música de consum d'avui en dia, que és el que he volgut fer, portarà que molta gent quan escolti una cançó seva digui: "carai, però si això mola!". M'encanta que això passi perquè són cançons que han de seguir formant part de la història d'un país.

Per què has evitat la selecció de cançons de Llach amb marcada reivindicació social i política?

Sincerament, és un tema que no m'interessa. Jo no sento cap necessitat de reivindicar la meva catalanitat. Sóc català, m'estimo la meua llengua, el meu país, però hem de tendir més aviat a eliminar fronteres que no pas a posar-ne. A part d'això, penso que les cançons on Lluís Llach

és més reivindicatiu, més guerrer, com "L'estaca" o "La gallineta", musicalment no són tan atractives.

Has rebut algun feedback del de Verges des que el disc és al mercat?

No en vol saber res ni de mi ni de ningú. No m'agafa el telèfon. Li hem enviat un disc, i sabem que li agrada i està content.

Tens més projectes discogràfics íntegrament en català en perspectiva?

Només sé que el meu quart disc serà producció pròpia cent per cent però no sé en quina llengua. A mi, això dels idiomes m'interessa molt poc. Tinc molt clar que aquest últim disc no és cap declaració d'intencions, és a dir, que no significa que tots els meus discos a partir d'ara també siguin en català. Crec que la música s'ha de valorar perquè és música independentment de la llengua amb què es faci.

Treballes des de fa anys amb esforç per tirar endavant la teva trajectòria professional i paral·lelament col·labores des del 2001 amb "Operación Triunfo", un reality show que proporciona èxit fàcil als joves. Com vius el canvi de rol quan entres a l'acadèmia?

Amb tota la naturalitat, per a mi no és cap trauma. A la primera edició d'OT, tots els nens que sortien venien milers de discos i feien gires, i això em posava molt nerviós. Hi ha hagut molts discos dissenyats pel despatx d'una discogràfica que musicalment no aportaven res de nou i que s'han venut pel sol fent d'estar a la tele. Ara, això s'ha normalitzat i estar a OT ja no és garantia de venda, i això m'alegra.

Què n'has tret de positiu del teu pas per l'acadèmia?

La televisió m'ha permès conèixer gent interessant de tots els àmbits, empresaris del món de l'espectacle, responsables de la televisió, productors musicals, companyies discogràfiques, artistes que han passat per l'acadèmia... Per a mi, és una experiència del tot positiva, i el fet que la gent et conegui per la tele, vulguis o no, sempre ajuda.

Cap aspecte negatiu?

Hi ha gent que em titlla d'un "triunfito" més. De tota manera, jo valoro el públic que em jutja

realment per la música que faig, no per si surto a la tele o per si canto en català.

A l'octubre, s'estrenarà el nou musical Què, del qual ha transcendit ben poca cosa. Què trobarà el públic en aquesta nova proposta sota la teva direcció musical?

Veurem un musical fresc, molt enèrgic i que tracta un tema social en boca de tothom, el dels joves delinqüents que estan reclosos en centres de menors a l'espera que els jutges emetin sentència. El missatge que volem donar a través del musical és que tothom es mereix una segona oportunitat.